

Betlém – jesličky

„Betlém“ nebo též „jesličky“ – umělecké vyobrazení znázorňující Svatou rodinu bezprostředně po Ježíšově narození – patří neodmyslitelně k hlavním symbolům Vánoc. Nestarší „jesličky“ se nám dochovaly na sarkofázích z počátku 4. stol., kde se objevuje pouze dítě Ježíš s dvěma zvířaty. Volek a osel byli uvedeni do scény na základě spojení zmínky o „jeslích“ v příběhu o Ježíšově narození podle svědectví Lukášova evangelia (Lk 2,7) s nářkem Boha u proroka Izaiáše: „Vůl zná svého hospodáře, osel jesle svého pána, mne však Izrael nezná, můj lid je nechápavý.“ (Iz 1,3). Ze stejného období máme rovněž vyobrazení jesliček s prvními lidskými postavami. Je pozoruhodné, že se na nich nachází pouze pastýři a mudrci. Postava Panny Marie byla připojena až teprve ve středověku a sv. Josef dokonce ještě později. Živé jesličky, tj. živé znázornění události Ježíšova narození, uskutečnil poprvé sv. František z Assisi ve vesničce Greccio o Vánocích roku 1223.

Nejstarší vyobrazení „jesliček“ zřetelně poukazuje na tajemství Vánoc. Narození Božího Syna je podrobeno přirozeným nezbytnostem. Nemůže si vybrat čas a nemůže vyčkat na lepší situaci. Tohoto Spasitele a Pána nelze nalézt v královském

Sarkofág sv. Krispiny ze 4. století

paláci, ale leží v jeslích ve stáji. On vstoupil do našeho světa bez jakéhokoliv privilegia. Přijal lidský životní úděl. Náš úděl učinil svým údělem. On je na naší straně, On nás doprovází!

Pastýři a mudrci – v roli reprezentantů celého lidstva – jsou nám každoročně stavěni před oči jako příkladné postavy. Radostná zvěst o narození Spasitele světa se obrací jak na prosté pastýře, tak na vzdělané mudrce. Oni všichni jsou lidmi, kteří se vyznačují jednak připraveností a vnímavostí pro Boží poselství a jednak důvěrou v Boží vedení.

Mesiáš – Spasitel, na jehož příchod do světa bylo upozorněno andělem Páně (Lk 2,9-12) a vyjitím hvězdy (Mt 2,2), přišel kvůli všem lidem, aby jim umožnil poznat Boha jako Otce a aby jim zprostředkoval spásu. Po vzoru pastýřů a mudrců se lidé nesmí nechat odvrátit od cesty k Němu, ale mají se s vytrvalostí spolehnout na Boží vedení, dokud nedosáhnou cíle.

P. Petr Mareček

**Radostné Vánoce a Boží požehnání
v novém roce 2011 Vám i Vaším rodinám přeje
kněží P. Milan Vavro a P. Petr Mareček**

Úmysly modlitby živého růžence:

- Leden: Za povzbuzení a vytrvalost v četbě Božího slova
Únor: Aby služba ve farnosti byla zdrojem radosti a požehnání pro náš život
Březen: Za manžele, kteří nemohou mít děti a očekávají jejich příchod

Z poselství Synody biskupů

Drazí bratři a drahé sestry, kteří kdekoli vyzýváte jméno Pána Ježíše Krista, Pána svého i našeho. Milost vám a pokoj od Boha, našeho Otce, a od Pána Ježíše Krista!“ (srov. 1 Kor 1,2-3). S tímto pozdravem apoštola Pavla – v roce jemu věnovaném – vám posíláme my, synodní otcové, kteří jsme se sešli na XII. řádném generálním shromáždění Synody biskupů se Svatým otcem Benediktem XVI., poselství široké reflexe a námětů ke slovu Božím, na které se soustředila práce našeho shromáždění.

Přicházíme tak k poslednímu obrazu duchovní mapy. Je to cesta, na kterou se vydává Boží slovo: „Jděte tedy, získajte za učedníky všechny národy, křtěte je ve jménu Otce i Syna i Ducha Svatého a učte je zachovávat všechno, co jsem vám přikázal... a co se vám šeptá do ucha, hlásejte ze střeš“ (Mt 28,19-20; 10,27). Slovo Boží musí procházet cestami světa, kterými je dnes i zpravodajská, televizní a virtuální komunikace. Bible musí vstoupit do rodin, aby ji rodiče a děti četli, s její

pomocí se modlili a aby se pro ně stala svítilnou na životní cestě (srov. Žl 119,105). Písmo svaté musí vstoupit také do škol a do kulturního prostředí, protože bylo po staletí hlavním zdrojem inspirace umění, literatury, hudby, myšlení a obecné etiky. Jeho bohatství symbolů, poezie a vyprávění z něho činí symbol krásy jak pro víru, tak pro kulturu ve světě často poznamenaném ošklivostí a nízkostí.

Drazí bratři a drahé sestry, uchovávejte ve svých domovech Bibli, čtěte, prohlubujte a plně chápejte její stránky, přeměňujte je v modlitbu a svědectví života, poslouchajte ji s láskou a vírou v liturgii. Vytvářejte ticho, abyste mohli účinně naslouchat Slovu Páně, a zachovávejte ticho i po poslechu, aby ve vás nadále přebývalo, žilo a promlouvalo k vám. Ať se rozezná na začátku vašeho dne, aby Bůh měl první slovo, a ať ve vás doznívá večer, aby poslední slovo patřilo Bohu.

Z XII. generálního shromáždění Synody biskupů

Vezmi a čti – posluchačský tip

Každou neděli ráno v čase 7.35 až 8.00 hod. vysílá stanice ČRo3 – Vltava pořad Ranní slovo. Obsahem pořadu je výklad jednoho z biblických textů, které se danou neděli čtou při liturgii, a to formou rozhovoru redaktora s některým z předních českých teologů (z různých denominací). Jednotlivé pořady lze rovněž stáhnout nebo si je poslechnout přímo na internetu na adrese <http://www.rozhlas.cz/nabozenstvi/bible>. Najdete je tam přehledně uspo-

řádány podle jednotlivých biblických knih vždy s krátkým úvodem. Seznam obsahuje výklady prakticky ke všem knihám Nového zákona a alespoň jeden výklad k většině knih Starého zákona, které rozhlas odvysílal od listopadu 2003. Tento pořad poslouchám pravidelně a dlouhodobě, takže doporučuji „osvědčenou kvalitu“, zejména jako zajímavý a podnětný doplněk k nedělní homilii.

Renáta Bláhová

Máš-li, tedy vezmi a čti!

V dnešním rozbouřeném a uspěchaném světě mohou obstát jen lidé, kteří se tyčí z duchovních zdrojů. Takovým zdrojem je především Bible. Prostřednictvím Bible se setkáváme s Bohem. Nevidíme ho očima, ale uvědomíme si jej myslí. V letošním roce uplynulo již deset let, co se ve Slavkově farní katolická charita se sborem Českobratrské církve evangelické úspěšně zapojila do projektu České biblické společnosti v Praze – ručního opisování Bible. Připadla nám k opisování ze Starého zákona celá třetí kniha Mojžíšova (Levitikus) a část čtvrté knihy Mojžíšovy (Numeri). Úkol jsme zvládli, neboť se opisování zúčastnilo téměř tři stovky osob, ať již jako jednotlivci nebo skupiny, ale také celé rodiny. Někteří opisovatelé přiznali, že Bibli viděli a četli v ní poprvé v životě. Letos církev katolická opět staví Bibli do popředí všeobecnou výzvou „Vezmi a čti!“ Nemyslím, že by po celé uplynulé desetiletí bylo Písmo svaté někam zasunuté. Kromě toho, že je součástí každé bohoslužebné liturgie křesťanských církví, umožňují hlubší studium Bible ve Slavkově zavedená praxe ekumenických biblických hodin; nyní každý čtvrtek od 16 hodin v Domě s pečovatelskou službou na Polní ulici. Jenže účast na nich je minimální. Čtení a rozvažování nad Písmem by mělo být v křesťanských rodinách jejich každodenností. Odpovědi na události, které nám každý den do osobního i rodinného života přináší, jsem téměř vždy našel v Bibli. Uvedu jeden příklad, který se váže i k letošní Slavkovské iniciativě smíření. Dlouho mi nešel z hlavy výrok z Matoušova evangelia kap. 5, veršů 25–26: „Dohodni se svým protivníkem včas, dokud jsi s ním na cestě k soudu, aby tě neodevzdal soudci a soudce žalárníkovi a byl bys uvřazen do vězení. Amen, pravím ti, že odtud nevyjdeš, dokud nezaplatíš do posledního haléře.“ Člověk – a s mojí profesí zvlášť se těžko ubrání, aby na tato Ježíšova slova nemyslel, pozoruje-li tu přímo sudičskou mánií posednuví dnes naši společnost. Dovedu pochopit, že po období, kdy bylo soudy sotva možno nazývat nezávislými, se nemůžeme nabažit radostného pocitu: práva a do jisté míry i spravedlnosti se lze

dovolat! I když, přiznejme si, není právě nejlepším vysvědčením pro naši společnost, že soudy dnes musí v důsledku absence jiných mechanismů řešit doslova první poslední. Příklady by každý mohl sypat z rukávu. Leckdo by mohl také namítnout, že Ježíš chce shora citovaným výrokem obecně odradit od využívání instituce soudů, že ji považuje za něco nepatřičného. Mám za to, že je to mylný názor, pro který bychom nenašli v evangeliích potvrzení. Lidé chodí k soudu, co je na tom špatného? Z podstaty věci však vyplývá, že „causa“, o níž je v evangeliu řeč, není charakterizována snahou jedné ze stran sporu nalézt spravedlnost. Nejspíš se nabízí, že jde o „causu“, o níž dnes slyšíme každou chvíli: prosmeknout se štěrbinou mezi paragrafy, vyrazit něco z urážky na cti a nedá-li se už nic vysoudit, pak alespoň znepříjemnit soudním popotahováním odpůrci život. Vždyť pomsta je sladká! Jde tu spíše o žabomyší spor, kdy rozsudek může dát za pravdu právě tak této jako oné straně, o neschopnost tvrdošijných, neschopných jedinců domluvit se bez rozhodčího. Ale Mt. 5, 25–26 má i širší platnost než jen v individuální etice. To, co například někteří Češi a někteří Němci včetně politiků předvádějí, vyčítajíce si, kdo komu kdysi víc ublížil, dovolávající se na podporu svého „stanoviska“ kde čeho, není nic jiného, než pohon před soud dějin. Ježíš Kristus rád domluvit se ještě na cestě k soudu a nenechat dojít k stání. Neboť kdoví, jakému žalárníkovi budou třeba obě strany odevzdány. Konečný ortel nemá nikdo pojištěn. Tak co, milý čtenáři, stojíš za to zamýšlet se nad biblickým slovem a hledat v něm odpovědi na to, co se kolem nás, v našem životě děje a jak se správně orientovat? Nuže, vezmi a čti! Jen mne ještě napadá: abychom mohli Bibli vzít a číst, musíme ji nejdříve mít, v našich rodinách, v našich domácnostech. Takže ruku na srdce – opravdu máte doma tento duchovní zdroj, v němž je základ naší křesťanské víry? Přiznáte-li sami sobě, že Písmo postrádáte, využijte třeba příležitosti letošních Vánoc a věnujte si tento Dárek nad dárky.

JUDr. Miloslav Honek

„Vezmi a poslouchej“

V obrácení a ztišení bude vaše spása, v klidu a důvěře vaše vítězství. Izaiáš 30, 15

Biblický program brněnské diecéze nám poskytuje bohatou nabídku Božího slova a pomáhá nám lépe do textů proniknout a pochopit je. Pokud se vám nedaří pravidelně číst Boží slovo, a zdá se vám, že času je málo, využijte nabídku farní knihovny. Otec Milan objednal sadu DVD

k poslechu. Není to přímo výklad Božího slova, ale přednášky z charismatických konferencí, rok 2003, 2004. Výhodou je, že mluvené slovo je možné poslouchat při práci úklidu, umývání nádobí, žehlení apod. Myslím, že je to vhodný způsob jak poznávat Boží moudrost, ztišit své myšlenky, představy a nechat se obohatit.

Ve farní knihovně je možné jednotlivě půjčit na jeden měsíc, tato témata:

„Homilie 2003“

„Každý den ke slávě Boží“ Kateřina Lachmanová

„Učednictví trochu jinak“ Kateřina Lachmanová

„Boží záměr s člověkem“ Dr. Cezary Mizia

„Adventní obnova“ 4 CD P. Vojtěch Kodet

„Neprosím, abys je vzal ze světa, ale abys je zachoval od zlého.“ P. Vojtěch Kodet

„Hřích jako narušení lidství člověka“ P. Vojtěch Kodet

„Hledání laické spirituality“ Manželé Muchovi

„Dar společenství“ P. Petr Karas

„Rodová uzdravení a osvobození“ O. Mike Gwinell

„Jsme ve světě, ale nejsme ze světa“ P. Stanislav Pacner

„Sebepřijetí“ P. Serafín Smejkal

„On přebývá ve chválách svého lidu“ Karel Řežábek

„Jemu na vás záleží“ Sestra Veronika Barátová

Jana Lstibůrková

10. výročí kostela v Heršpicích – P. Pavel Kryl

10. výročí postavení kostela v Heršpicích

Farníci z Heršpic si v neděli 5. září 2010 připomněli 10. výročí postavení kostela sv. Matouše. Mši svatou sloužil P. Pavel Kryl, který působil ve Slavkově v době stavby kostela. Využil svou profesi architekta a návrh kostela je jeho dílem včetně všech detailů stavby i vybavení jako římsy, oltář, zpovědnice a další doplňky. Bohoslužby se účastnili nejen místní věřící, ale přijeli i z okolních vesnic a ze Slavkova. Po mši svaté následovalo setkání farníků v obecním sále v Heršpicích se slovem kněží a promítáním dokumentárního filmu ze stavby kostela. Heršpičtí připravili k setkání výborné pohoštění a k poslechu hrála cimbálka z Vracova. Myšlenka rozšířit kapli z r. 1870 byla velmi živá již po válce. Z roku 1949 máme na faře již vypracované plány novostavby kostela, který měl stát na poli při vjezdu do Heršpic, pod bývalým krávnem. Měl to být docela velký kostel s vysokou věží a přístup z vesnice by byl namáhavý, částečně do kopce. Po roce 1989 farníci začali znovu uvažovat o přestavbě kaple. K myšlence přišla vhod nabídka od paní Marie Kubové, která věnovala na kapli finanční dar. Bourání staré kaple začalo v červenci 1999, z původní stavby zůstala jen věž, čelní stěna s oknem a sakristie. Na Vánoce 1999 již kaple stála a byla v ní půlnoční mše. Na jaře a v létě se

dokončil interiér a fasáda. Biskup Vojtěch Cikrle povýšil kapli na kostel a 2. září 2000 posvětil kostel a oltář, do kterého uložil ostatky svatého Vojtěcha. Postupně během deseti let jsme pokračovali ve vybavení interiéru. Začali jsme výrobou nových dubových lavic a zpovědníci. Byly pořízeny nové vstupní dveře, na zadní stěnu byla instalovaná dřevěná socha Panny Marie s Ježíškem, získaná darem z Německa. V roce 2010 byly provedeny další práce: socha P. Marie byla zrestaurována, vyrobeny konzoly pod sochy a poličky. Kolem římsy byly osazeny nové zářivky, které osvětlují kapli odraženým světlem ze stropu. U vchodu byla na stěnu osazena pamětní deska s textem: *„Kostel sv. Matouše posvětil 2. září 2000 Mons. Vojtěch Cikrle, biskup brněnský. Na místě původní kaple z r. 1870 postavili L.P. 1999 – 2000 farníci z Heršpic. Navrhl arch. P. Pavel Kryl. Přispěla Marie Kubová z Heršpic.“* Při hodech 26. září 2010 byly požehnány nové dvoumanuálové elektronické varhany s pedálem od firmy Ahlborn, které napodobují zvuky klasických píšťalových varhan. Poslední větší vybavení, které plánujeme, je 14 obrazů křížové cesty a dva lustry. Touto cestou děkuji všem, kteří přispěli na vybavení našeho kostela.

o. Milan

Vzpomínka na Lidové misie

Lidové misie ve Slavkově a na filiálkách se konaly v měsíci říjnu 2009 jeden týden. Duchovní obnova misíí opět ve Slavkově a na filiálkách proběhla v říjnu 2010 tři dny. Misie, byly to dny velkých milostí. Byla jsem zapojená do misijního týmu. Je to velká milost a zkušenost jak pro nás misionáře, tak i pro kajícíky, věřící i nevěřící. Jsou svíce domy i veřejné prostory, odkud lidé čerpají útěchu a pomoc, protože na těchto místech spočinulo Boží požehnání. Byly ohlasy: „Proč bych nešel ke svátos-

tem, vždyť jsou misie?“, ale to by bylo málo, pak by po těchto misíích tyto milosti odešly. Misionář během misíí zakouší, že každé dveře nejsou otevřené. Misionáři jsou odmítnutí a nemají přístup ke starým a nemocným, kteří jsou jako ve vězení. Žijeme i nadále naše misie. Nechte se oslovit tím, co jsme zakusili, kteří jste se ještě nerozhodli změnit svůj život, doporučujeme vám, abyste se rozhodli nastoupit, a to ihned, cestu pokání, nečekejte na další misie, aby nebylo pozdě! *S. M. Blanka*

Pouť do Křtin

V rámci letošní obnovy Lidových misí pořádala naše farnost v neděli 17. října pouť do Křtin. V poutním kostele Panny Marie, který je jedním z nejstarších poutních míst u nás, proběhla také mše svatá, kterou společně s naším o. děkanem Milanem koncelebroval Mons. Jan Peňáz. Celou mši i předchozí modlitbu sv. růžence doprovázeli svým příjemným zpěvem členové slavkovské scholy pod vedením sestry Benedikty. Po mši sv. nám duchovní správce křtinské farnosti Mons. Jan Peňáz také něco prozradil o historii tohoto poutního kostela a odpověděl nám i na řadu našich otázek. Tradice říká, že roku 1210, tedy před 800 lety, se zjevila Panna Maria

Křtinská v blízké Bukovince. V první polovině 18. století byla postavena i nynější barokní svatyně dle návrhu architekta Giovanni Santiniho. Jedná se o překrásně zdobený a malovaný chrám, v jehož středu je monumentální oltář s kamennou sochou Panny Marie. Již ze samotného jména obce lze tušit jeho dávný duchovní význam. Podle legend byli v blízkém údolí křtěni pohané po příchodu křesťanství na Moravu přímo sv. Cyrilem a Metodějem a jejich žáky. Přiznám se, že osobně jsem byl ve Křtinách poprvé, i když od naší farnosti nejsou daleko. O to větší byl můj pozitivní dojem z celé pouti a tohoto významného duchovního místa. *M. Jeřábek*

Duchovní obnova pro muže

V sobotu 20. listopadu 2010 se v Domě svaté Rodiny konala duchovní obnova pro muže na téma „Starozákonní mužské vzory“, kterou vedl vojenský kaplan P. Martin Vařeka. Na čtyřech starozákonních postavách nám ukázal určité typy chování a životních postojů, a to jak v kladném, tak i záporném smyslu. Přednášky byly střídány chvílemi ticha, které bylo možné využít k zamyšlení, adoraci, modlitbě nebo k přípravě ke svátosti smíření. V poledne nás sestry pohostily výborným gulášem a bylo také něco dobrého ke kávě. Po obědě obnova opět pokračovala

a byla zakončena slavením mše svaté. Přínosem duchovní obnovy pro muže bylo určitě vytržení se z koloběhu denních povinností, a tím získání, a tolik nedostatkový, čas pro ztišení, modlitbu a zamyšlení nad svým životem. Účast nebyla tak hojná jako na nedávné duchovní obnově žen, ale my chlapy prožíváme víru jiným způsobem. Občas ji tak trochu tajíme i sami před sebou. Zvláště povzbuzující však bylo vidět, že mužská spiritualita dosud nevymřela. No řekněte, jak často uvidíte pohromadě čtyřicet šest chlapů na adoraci? *MÍŠ*

Z dalších ohlasů:

• Která starozákonní postava mě nejvíce oslovila?

Juda. Dovedl uznat svoji chybu. Dost to nutí k přemýšlení.

Jakobův syn Ruben – pro jeho upřímnost, ale taky kvůli záporné vlastnosti, nebo spíš nedokonalosti dotáhnout věci do konce, což bývá i můj případ.

Všechny tyto postavy nám mají co říct a být dobrou inspirací. V každé postavě se nacházím.

• V čem byla pro mě obnova přínosem?

Naposledy jsem byl na duchovní obnově před 30 léty. Po takové době je mi novým impulsem do dalšího života.

Přiznáním své chyby.

Zastavení v jinak každodenních starostech a práci. Podrobnější pohled na starozákonní postavy – negativa a přednosti. Sebereflexe.

Sedělo mi pojetí obnovy – pojednání o starozákonních postavách mužů bez „zbožného patosu“. Mnohé starozákonní muže je možné dávat za příklad. Myslím, že my chlapi, bychom se měli „pochlapit“.

Škola manželek

„Poté, co si žena předsevzala, že se musí vymanit z ovládnání mužem, přejala mužská schémata na úkor své vlastní ženskosti, a tím se vzdálila své základní povaze. Ocítá se najednou ještě osamocенější a zranitelnější ve spletitých situacích, které často její úzkosti jen násobí. Jestliže se nyní světlo všech reflektorů světa obrací na všechny jeho hanebnosti, jistě přijde den, kdy Bůh odkryje krásu duše. Tajemství ženy se pak objeví v celé své nádheře, v niterném spojení s tajemstvím našeho Vykoupení jako paprsek, který má zahalit světle tvář muže.“

Tolik citace z knihy Jo Croissantové - „Žena, neboli kněžství srdce“. Tato kniha se stala nosným pilířem přednášek duchovní obnovy pro ženy, která se uskutečnila v sobotu 30. října v sále Domě sv. Rodiny. Obnovu vedl otec Pavel Habrovec. Ukázal nám jakou úlohu v řádu lidského Stvoření má žena. Dnes, kdy pozice ženy

v rodině, ve společnosti, na pracovištích i v církvi bývá nezřídka tématem pejorativního vtípkování, dnes kdy je částí společnosti tolerována degradace ženy jen na kus „bílého masa“, kdy v médiích slyšíme, vidíme a čteme o násilí dopouštěném na ženách, tak v této době jsme slyšely o důstojnosti ženy, o její nezbytnosti, svébytnosti a důležitosti. Slyšely jsme o ženě, jako spolupodílnici v Božím plánu TVOŘENÍ. A nejen to, dověděly jsme se jaké chyby děláme v předmanželských a manželských vztazích a jak je napravit. Prostě prošly jsme „Školou manželek“. Obnova byla velmi naplňující a říkám si, že by neuškodilo, kdyby nějakou podobnou školou mohli projít i naši manželé. V každém případě děkujeme Bohu, že na obnově popustil stavidla Duchu Svatému a děkujeme otci Pavlovi, že se odevzdal do Jeho služeb. Výsledek byl úžasný.

Díky!

L. Nosková

Reprezentovali jsme Slavkov na divadelním festivalu

Již podruhé si slavkovští ochotníci z farního divadla Simsala Bim přivezli „oskara“ – zajíce ZABU – z Festivalu ochotnických divadel Miroslava Doležala v Bučovicích. Ve čtvrtek 7. října – tedy 5. festivalový den patřil bučovický divadelní sál Na Kaťáku našemu divadlu. Dopoledne jsme hráli pro školy pohádku Vendulka a 11 trpaslíků a večer předvedli zcela zaplněnému divadelnímu sálu Shakespearova Kupce benátského. Nechci naše herce chválit, aby nezpychli a taky protože samochvála tzv. smrdí, ale četné potlesky diváků během hry a bouřlivý aplaus na konci svědčily, že se představení líbilo a diváci se bavili. Největším oceněním, kromě spokojených diváků, však pro nás byla upřímná pochvala našeho festivalového hosta a patrona, profesorky brněnské JAMU a herečky par excellence, Zdeny Herfortové, která s námi oslavila své nad-

cházející životní jubileum, což ještě více umocnilo úžasnou atmosféru, která vládla na jevišti i v hledišti, a která se dá velmi těžko popisovat, ta se prostě musí zažít. Hercům chci tímto poděkovat, že úspěšně reprezentovali naše město a přeji jim, aby se jednou dočkali, že si budou moci zahrát na opravdovém jevišti i ve vlastním městě. Myslím, že po deseti letech trvání našeho divadla by si to už i zasloužili.

A pro vás, kteří stále ještě váháte zda jít, či nejit „na faru“ na ty Simsalabimáky, tak pro vás mám jediné doporučení – neváhejte a běžte! Vstupné se u nás neplatí, ale za dobrovolný drobný příspěvek na úhradu nákladů představení jsme vděční. Bližší informace o divadle, hercích a termínech představení najdete na našich webových stránkách: www.simsalabim.farnostslavkov.cz

Ludmila Nosková

1. cena: Večeře na faře

Když otec Milan ohlásil soutěž o svatých, moc se mi ten nápad líbil a už jsem se těšila, jak budu celé klání z povzdálí sledovat. Brzo se ale ukázalo, že stejné plány mají i ostatní, proto jsme se po čase rozhoupali a šli do toho. Odměnou už byla soutěž sama, zajímavě vymyšlené disciplíny a bezvadně technicky připravené; živí svatí v kostýmech, nakreslené atributy, otázky zatavené ve fóliích. Proto nás ohromilo, když jsme na konci dostali ještě navíc ohromný koš s potravinami. Těšili jsme se i na druhou část ceny, večeři s otcem Milanem, ale osobně jsem to brala spíš jako příležitost si popovídat. Ovšem nebyl by to otec Milan, kdyby si nedal vysokou latku. Vyptával se opakovaně, co jíme a nejíme, a pořád špekuloval o tom, co připravit. Od vyhlášeného houbaře jsem přirozeně čekala nějaké houbové jídlo, když to zjistil, chytil se toho a připravil takových jídel hned 7 chodů, a to z hub,

kteří osobně nasbíral, až na žampiony od pana Kudy. Jídlo bylo opravdu vynikající a navíc i krásně a lákavě vypadalo, jak můžete vidět na obrázcích na farním webu. Otec Milan nás překvapil i jako hostitel. Uvítal nás v kuchyňské zástěbě, usadil u nádherně prostřeného stolu a celou dobu nás profesionálně obsluhoval. Dostali jsme speciální jídelníčky ve francouzštině pro rodinu D'Olecek, kterým jsme sice moc nerozuměli, ale dobře jsme se nad nimi pobavili. Otec nám před každým jídlem vysvětlil, z čeho a jak je připravené a přípravu některých chodů jsme dokonce mohli sami sledovat. Jsem moc ráda, že jsme se soutěže zúčastnili. Upřímně řečeno nevím, jak dlouho si budu pamatovat atributy, patronáty a životopisy svatých, kteří byli pro soutěž vybráni, ale vím jistě, že na tu výbornou večeři nikdy nezapomenu.

Jana Dolečková

Jídelníček:

(neumím francouzsky, což předpokládám i u hostů)

Bon jour!

MENU:

Restaurante à Parochie Austerlitz de Salle

De reception per Familia D'Olecek

Hlavní menu:

Pique – nigue á Ramasage de champignons (Piknik po houbařsku)

1. Antré: „Couteau de fongique“ (Houbařský nůž s liščíím ohonem)

2. Antré: „Fongique chapeau“ (Houbařský klobouk plněný houbovou směsí)

3. Antré: „Panier de fongique avec quartz“ (Houbařský koš s křemenáči)

4. Antré: Spezialit „D'Bolet le petit cépe“ (Kuřecí závitok s hříbký)

5. Antré: Spezialit d'Parochie: „Renard sauce rouge vin“ (Farní specialita: „Lišky na červeném víně ve smetanové omáčce“)

6. Antré: Palettes fromages „Champignons de capture“ (Paleta sýrů „Houbařský úlovek“)

7. Antré: Brouillard le armillaire schle-haczkané („Václavková mlha“)

L'Antre Ex – vous (Poslední chod – odchod)

o. Milan

Roráty pro děti letos poprvé

V Adventu mají v některých farnostech ranní mše svaté tzv. „roráty“ i pro děti. Nápad, mít je i u nás, přišel již loni. Přesto, že jsme na farní radě návrh zamítli s odůvodněním, že nikdo nevypraví děti tak brzy, sami rodiče s dětmi si však roráty odhlasovali. Na prvních roráty přišlo 34 dětí, většina s lampičkami. Druhý den jsem dostal e - mailovou zprávu: „*Otče, dnešní roráty na mě obrovsky zapůsobily. Jednak jsme doma s velkým nadšením vyráběli všichni lucerničku za knihovny. Z šestičlenné rodiny nebylo ruky, která se na společném díle nepodílela. Vystříhovali jsme, lepili, malovali. Barunka byla nadšená, na roráty se nesmírně těšila s tím, že mše sv. ráno je daleko lepší než večer, to se jí prý už moc nechce. Ráno vstávala dříve než já, vše šlo*

jak na drátku. Ještě připomínala, abych nezapomněla zapalovač, poněvadž jsme jeli i s manželem autem a rozžhaly jsme až v kostele. Byly jsme tam mezi prvními a její obava, že je tam málo dětí, se naštěstí nenaplnila a účast byla nádherná. Odcházela jsem do zaměstnání s pocitem nadšení a vděku za krásný vstup do nového adventního dne. Zdraví Marie Šujánová.“ Pokud bychom vzali roráty sportovně, tak první skore vyhrávají děti. Oproti 34 dětem v úterý přišlo v sobotu 29 dospělých (kdo by to bral příliš vážně, že se počítají lidi v kostele, tak to tak není myšleno - spíše je to podnět k zamyšlení). Letošní „Advent trochu jinak“ přinesl své plody.

o. Milan

Svatý Mikuláš ve Slavkově

Letošní svátek sv. Mikuláše oslavila naše rodina, stejně jako loni, v Domě sv. rodiny u sester. Jen oproti loňskému roku bylo v sále méně dětí. Na jednu stranu mě to trochu zamrzelo (vše bylo pěkně připraveno a děti nikde), ale na druhou stranu byla klidná slavnostní atmosféra. Po krátké úvodní modlitbě navštívily děti tvořivé dílničky. A po pravdě řečeno vypadalo to, že z této činnosti neměly radost jen děti. Nadšené z toho byly i přítomné maminky (tak hezky se o nás postarali). Když jsme si vytvořili vánoční ozdoby a přání, vrátili jsme se do sálu na společnou modlitbu a zanedlouho přišel sv. Mikuláš. Ti nejzdatnější jako otec Milan, Jana Lstibůrková a sestra Benedikta, zarecitovali či zazpívali sv. Mikuláši. Z toho zřejmě usoudil, že všichni ostatní v sále jsou také tak šikovní a dostali od něj balíček s dobrotami. A už se blíží konec, děti za doprovodu písní ještě chvíli tancovaly (obě naše děti spolu s dalšími se šťastně proháněly po pódiu) a po té jsme se odebrali všichni domů.

Všem kteří tuto akci připravili děkuji a upřímně Pán Bůh zaplať.

Michaela Svobodová

Z adventního deníku...

Pondělí po 1. neděli adventní pozdě večer

Sedíme s manželem v kuchyni u stolu, děti spí, já zašívám. Rukavice, čepice, kostým spidermana... Manžel po návratu z divoké služební cesty zasněženou Vysočinou vyrábí lampičky dětem na zítřejší rořáty. Moje adventní předsevzetí – vyvarovat se zbytečných slov – nám poněkud zužuje výběr témat ke konverzaci. Mám došito dřív než on dolepeno, je pozdě a vidím se v posteli. Ale co ta společná modlitba u věnce? „*Tak ty budeš číst a já pokračovat v lepení*“ navrhuje manžel „*myslím, že to není nic proti ničemu.*“ To je fakt. Koneckonců vyrábí přece lampičky na rořáty. Zapalují první svíčku a předcítám z Izaiáše a Matouše, poté k tomu určenou adventní promluvu z průvodce: „...*Těžko bychom mohli očekávat, že Boží moc prostoupí naše životy, jestliže mezi sebou nepřestaneme vést každodenní zápas o větší důležitost, uznání či prestiž.*...“

Úterý po 1. neděli adventní brzo ráno

Tedy... bát se, že bych v očích druhých byla něco jako supermatka, která sama zvládne vypravit tři malé děti brzo ráno a pěšky dorazit včas do kostela, se nemusím. Přestože budík zvoní v 5:30 a já 5:35 opravdu pouštím postel, nestiháme! „*Příště budu muset vstát ještě dřív!*“ sypu si popel na hlavu před dětmi, které tak nestihly průvod s lampičkami přes kostel. „*Ty nikdy nevstaneš dřív!*“ povzbuzuje mne dcerka. I o víkendů je schopna vstát v 5 hodin. Chápu. Pro ni jsem prostě lenoch.

Středa po 1. neděli adventní opět brzo ráno

Děti vstávají čím dál dřív. Venku zuří sněhová vánice. Představa podobné zimy jako byla loňská mě vůbec nenaplňuje optimismem. Tuny sněhu, které jen těžko stiháme odhrnovat...

Čtvrtek po 1. neděli adventní v podvečer

Příkladám do krbu, děti se vrací ze sánkování. Ráno mi nebylo dobře, našťastí mě dr. dala rychle dohromady, manžel si vzal dovolenou. „*Mami, víš ploč jehličnany neopadávají??*“ valí na mě svá kukadla náš Páta. „*Plotože z nich musí být vánoční stlomečky pšece!*“

Pátek po 1. neděli adventní

Už jsem ok. Mailem řeším názorový rozpor. Cítím zklamání a marnost. Začínám pracovat na Urbánku. Oslovuje mě motto ze příspěvku pí. Schneiderové: „*Měj kolem sebe hodně těch, s nimiž žiješ v míru!*“

Sobota před 2. nedělí adventní

Sníh a mráz vůkol nás. Do noci chystáme oslavu Patričkových 4. narozenin.

2. neděle adventní

Děti stále vstávají v 5 hodin ráno, vyhrožují, že kdo zítra vyleze z postele dřív jak v 6, tomu seberu adventní kalendář. Odpoledne Páta slaví narozeniny, užívá si to, přichází Mikuláš...

Pondělí po 2. neděli adventní

Náročné jako každé pondělí. Večerní setkání vynechávám.

Úterý po 2. neděli adventní

Dnešní rořáty podstatně vylepšují skóre uplynulých adventních dní do pozitivna. Konečně cítím v duši mír. Díky Bohu! V noci se snažím pracovat na Urbánku. Moc to nejde – Páta kašle, Filipkovi lezou zuby, Madlenka jde aspoň čurat... Vzdávám to.

Středa po 2. neděli adventní brzo ráno (jak jinak)

„*Mami!*“ budí mě důrazný hlásek mé dcery. „*Patrik si vyjedl skoro celý adventní kalendář!*“

Čtvrtek po 2. neděli adventní

Kupujeme vánoční stromeček. „*Čím horší tím lepší!*“ je naše každoroční kritérium. A chybí – li na jedné straně větve docela? Žádný problém. Naopak. Výhoda! Stromek se tak dá krásně přirazit ke stěně.

Pátek po 2. neděli adventní

Celé dopoledne běháme po doktorech. Večer velké vaření – zítra bych měla jet na duchovní obnovu, tedy pokud se Filipkovi zlepší ten šílený zánět spojivek.

Sobota před 3. nedělí adventní

Podařilo se. „*Víra je milost, která nás uschopňuje žít v nejistotě.*...“ říká kněz.

Tady adventní deník končí, Urbánek jde do tisku. Možná je to škoda, protože příští týden začínáme péct vánoční cukroví... to bude teprve zážitků! Požehnané svátky a celý příští rok!

Petra Šaňková

Staročeské Vánoce

Češi se v 19. století těšili na příchod Vánoc dlouhé týdny a vůbec jim nevadilo, že peněz je poskrovnu a vánoční dárky, které nadějí Ježíšek, budou nejspíše velmi potřebné věci, které by se tak jako tak musely koupit. Dříve nebyly Vánoce ani tak o dárcích, jako spíše o vzájemné lásce a přátelství, radosti a pocitu sounáležitosti v rodině, která se sešla ke společným oslavám pod rodným krovem. Několik dnů před Vánoce napékaly hospodyně chléb a uložily ho do ošatek. V bohatších domácnostech daly k bochníkům péct také pečlivě upletené, žlutkem potřené a máslem pomaštěné vánočky z bílé mouky, rozinek a mandlí. O Štědrém dnu od časného rána praskal v peci a kamnech oheň. Přípravovala se štědrovečerní večeře. Vařil se hrách, čočka, několik druhů polévek, mezi nimiž nechyběla bramboračka a rybí polévka, pekl se kuba z krup a česneku. Mezitím co se hospodyně snažila v kuchyni zabavit děti, přinesl v některých krajích hospodář tajně stromeček a ustrojil ho do slavnostního hávu. Jinde se stavěly betlémy. Lidé se od rána postili, aby večer uviděli „zlaté prasátko“. S přicházejícím soumrakem děti stále častěji vybíhaly ven, pozorovaly nebe a hlídaly, kdy se objeví první hvězdička. S první hvězdou si rodina sedla k slavnostnímu stolu prostřenému bílým ubrusem. Večeři zahajovala společná modlitba, vzpomínka na uplynulý rok a poděkování Bohu za vše dobré, co přinesl, i za to, co vzal. Nejdříve hospodyně postavila na stůl mísu s hrachem. Klíček hrachu má podobu kalichu a podle tradice spojoval všechny stolovníky v dobrém i zlém. Potom paní domu odebrala z mísy po lžici pro každé z domácích zvířat. Teprve pak si podle vážnosti a stáří nabírali ostatní. Po hrachu se podávaly polévky pro sílu, čočka, aby byly peníze, kuba, masitý pokrm nebo ryba pro radost. Kostí se dávaly na jeden talíř a po večeři je hospodář odnesl ve lněném ubrousku pod jabloň. Naposledy se na

stole objevila vánočka a cukroví. Pila se bílá káva, čaj, nechybělo ani trochu piva, vína nebo hlt pálenky pro dobré zažití. Když zazvonil zvoneček, přinesl hospodář do místnosti stromeček ověšený jablíčky, sušeným ovocem, cukrovím, kostkami cukru zabalenými do barevných papírků, ořechy a řetězy. Na stromečku se zapálily svíčky a všichni zpívali koledy. Ty se pak u stromečku zpívaly každý večer, dokud se neodstrojil a Vánoce neskončily. Někde však stromeček neznali nebo ho považovali za německý zvyk a po starodávném způsobu strojili jesle. O svátku Narození Páně do nich kladli figurku novorozenátka a přidávali postavičky anděla, pastýřů a darovníků. Postavičky tří králů a jejich průvodu se stávaly součástí betlémského výjevu až do 6. ledna.

Vánoční koledy:

Koledování je staročeský zvyk, kdy koledníci hromadně obcházel domy, často přestrojeni za maškary, a v každém domě opakovali písně a sbírali dárky. Hlavní dobou koledování je období mezi Štědrým dnem a svátkem Tří králů, tedy mezi 24. prosincem a 6. lednem. Nejčastěji se chodilo koledovat na Štědrý den, svátek Štěpána a na Nový rok. Dalším koledním obdobím byly velikonoční svátky. Obě tyto doby souvisí s původním posláním koled, pozdravit každý dům na počátku nového roku – ať již kalendářního, tak hospodářského při zahájení zemědělských prací.

Lenka Jeřábková

V noci mě políbil anděl. A poslal mi sen. O sněhových vločkách, které padají pomalu a tiše. O mrazu, který kreslí na okna. O dětech, které s důvěrou očekávají všechno na světě. O lásce, která přijde. O rose, která padá shůry. O Ježíši, který se narodí. O světě v temnotách. O vítězství. Sen o krásném adventu.

-lk-

Farní kavárna aneb Výlet do Šlapanic

Jedno nedělní dopoledne se část farní rady, tj. plně obsazené auto Otce Milana, vydala na návštěvu do Šlapanic. Cílem cesty byla farní kavárna, kterou zde mají velmi dobře zavedenou a každou neděli po ranní mši v provozu. Na pěkně prostřených stolech nás upoutaly adventní věnce a z nabídky jsme si mohli vybrat různé druhy kávy, čaj a dokonce i něco k snědku. Obsluha a prostředí velmi příjemné a zájemčí fary plně vyhovující potřebám kavárny. Od šatny, kuchyně i místností pro děti. Velká výhoda je, že kavárna ve Šlapanicích je v přízemí. To nás vedlo k úvahám, že by se u nás fara musela přebudovat, aby se nemuselo do schodů, ale potom přišla ještě jedna možnost. Zkusit farní kavárnu v neděli odpoledne s promítnutím filmu. Naše farnost má na co vzpomínat a nejen to, spoustu událostí ze života farnosti je zdokumentovaných na filmech. Pokud by

se tento způsob ujal a my se mohli navzájem více poznávat nejen v kostele, myslím, že by nám nějaký ten schod navíc nevalil. Co by ale bylo dobré, vytvořit skupinky, které by se v nenáročném provozu kavárny střídaly. Čím by jich bylo více, tím lépe. Možná by to mohla být jednotlivá společenství a počáteční rytmus jednou za tři týdny. To by se ukázalo podle toho, jak by nám v kavárně bylo dobře. Ale podle spokojenosti Šlapanických předpokládám, že by kavárna byla dobrou formou stmelení naší farnosti a třeba i ohniskem dobrých nápadů a diskuzí. Za zkušenou to rozhodně stojí. Pokud máte chuť zapojit se do provozu kavárny domluvte se na faře, v knihovně a nebo v sakristii. Jsem si jistá, že čas, který bychom dali sobě navzájem, to znamená, Bohu přítomnému v církvi, by se nám vrátil v míře natřesené. **Vždyt Bůh dává stokrát víc!** *Jana Lstibůrková*

Poděkování za úrodu na téma citátů z Bible, říjen 2010

Chatrč

Nedávno jsem si koupila knihu Chatrč, kde autor W. M. Paul Young, velmi čtivým způsobem vypráví životní příběh svého přítele Macka. Musím konstatovat, že tato kniha je naprosto výjimečná svým obsahem. Kdybych jej měla shrnout do jediného pojmu, řekla bych, že je to *evangelium zapsané do lidštiny* tj. řeči, které rozumí každý člověk. Už z toho vyplývá, že se nejedná o nějaký soubor teologických traktátů, ale o příběh ze současnosti, napsaný jako román. Nebudu zde prozrazovat o čem kniha je, ale řeknu jediné – je to fantasticky úchvatné čtení pro ty, kteří hledají Boha, ale také pro ty, kteří mají pocit, že už Boha našli, dokonce i pro ty, kteří si myslí, že Boha znají a v neposlední řadě pro ty, kteří Boha nehledají vůbec. Když jsem se do knihy začela, myslela jsem, že ji budu muset zvládnout na jeden zátah, protože se od ní nebudu moci odtrhnout. Omyl, není to možné, i kdyby člověk chtěl a měl sebevíc času. Nejde to! Je to asi jako bychom na posezení chtěli sníst výborný obrovský dort. Nejde to, musíme jej ukrajovat po částech, abychom jej mohli vychutnat a strávit a navíc zjistíme, že se musíme o něj podělit. Toto nakonec zjistí každý, kdo se do knihy pustí. Mě

její přečtení trvalo týden, jsem plná po okraj a musím se s vámi podělit. Díky této knize jsem hodně pochopila, měla možnost nahlédnout do některých tajemství a hlavně jsem zjistila, jak často jsem se mýlila. A jedno vím jistě, že to co je v této knize – *je neobyčejné, povzbuzující a uzdravující*. Až se pustíte do čtení této knihy, doporučuji odložit dogmatické škatulky a naplno zapojit srdce. Pokud vám to nepůjde hned, nevádí. Naučíte se to postupně během čtení, podobně jako hlavní hrdina příběhu, Mack. Je téměř neskutečné, že kniha, kterou si autor původně vytiskl pouze v několika kopiích pro svou rodinu a přátele, se stala bestsellerem deníku New York Times, byla již přeložena do 35 jazyků a oslovila miliony čtenářů. U nás ji vydal Knižní klub a má ji v prodeji pí. Jana Lstibůrková ve farní knihovně. Už jsem jí řekla, ať se připraví na zvýšený zájem o tuto knihu, protože jakmile ji přečtete, budete ji chtít koupit taky pro vaše blízké, známé..., též jsem si už koupila několik výtisků.

Takže přeji přebohatý zážitek s hlavní TROJICÍ, vlastně čtveřicí postav této knihy, tím čtvrtým je Mack, a nebo také ... vy...

Ludmila Nosková

Slavné sliby sestry Anežky Novoměstské, Praha 21. 8. 2010

Rozloučení s o. Antonínem Němčanským

Dne 17. listopadu 2010 jsme se rozloučili s naším rodákem otcem Antonínem Němčanským. Bylo Božím darem nejen pro Hodějáky, že tento tak lidský a dobrý člověk byl Bohem vybrán ke kněžství. On sám vždy s velkou láskou vzpomínal na Hodějáky, na svoje rodiče a celou rodinu, na své známé a blízké. Dne 5. července 1942 byl v Brně vysvěcen na kněze. S hlubokou pokorou vzpomínal také na svůj primiční den, jen měsíc po smrti nacisty R. Heydricha. V této době nelidského pronásledování se lidé nemohli shromažďovat. Otec Němčanský sám říkával: „Bylo to vedením naší nebeské Maminky, která mou primiční mši a všechna povolání zařídila.“ Několik lidí i z okresu se muselo zaručit, že tento den proběhne poklidně. Lidé i přes velké nebezpečí se shromáždili ve velkém

počtu. Otec Němčanský byl vždy hrdý a vděčný za to, že mohl být římskokatolickým knězem. Při každé návštěvě opakoval, že by nikdy nevolil jinak a znovu by se rozhodl k tomuto povolání. Ve všech svých farnostech byl vždy každému pomocníkem. Nikdy nechtěl nikoho obtěžovat, vždy každému ochotně pomáhal, i když sám z toho měl škodu. Přestože pocházel z chudých poměrů, měl pro všechny lidi bez rozdílu otevřené srdce, dokázal pomoci službou, věcnou pomocí nebo modlitbou. Chvála Pánu za jeho život, věřím, že jeho oběti i z posledních let života jsou nyní bohatě odměněny v nebi. Jeho celý život je nádhernou kyticí Boží oslavy, jejíž hodnotu poznáme, dá-li Pán, jednou až v nebi. Kéž on sám se za nás i nadále přimlouvá.

Kateřina Šujanová

Z primice P. Antonína Němčanského v Hodějicích v červenci 1942

Díky Vám, otče Antoníne!

Důstojný pane, otče Antoníne!

Mám poslední možnost k Vám dnes v tomto chrámě promluvit. Mluvíval jsem k Vám zde pravidelně při Vašich životních jubileích a za celou farnost děkoval a přál vše nejlepší.

Nyní k Vám hovořím při jiné příležitosti, při příležitosti loučení. Nemohu se Vám již dívat do očí, už Vás nevidím... Jen rakev, ve které tiše odpočívá Vaše opotřebovaná tělesná schránka, tak tiše, jak tiše jste žil. Ale věřím,

že k Vám mohu promlouvat, že mě slyšíte a sledujete, již z jiné perspektivy, perspektivy věčnosti.

Prožil jste zde víc než 46 roků svého kněžského života a Horní Kounice, místní fara, tento kostel Vám byly domovem. Stal jste se otcem této farnosti, otcem nás všech. Žil jste s ní a její radosti a bolesti – radosti a bolesti nás všech, byly i Vašimi radostmi a bolestmi. Většinu z nás jste křtil, mnohé z nás jste vedl ke svátostem a mnohé z našich drahých jste připravoval a s námi vyprovázal na cestu poslední. Mnoho let, den co den přede mší svatou jste sedával tady na té lavičce pod kazatelnou a modlil se růženec, připraven vyzpovídat každého, kdo za Vámi přišel. Každodenní mše svatá byla pro Vás radostí a posilou – a také, zvláště v posledních letech – opravdovou obětí. Byl jste si vědom její nesmírné hodnoty, hodnoty Ježíšovy výkupné oběti a své utrpení jste spojoval s jeho utrpením.

Postupem let ubývalo sil a přibývalo těžkostí stáří. To, co dříve bylo snadné, stávalo se obtížným, nemožným. Kříž, který jste nesl, byl stále těžší a těžší. Naučil jste se ho nést trpělivě a tiše, bez reptání, s pokorou a vytrvale. Jeho tíha však byla až příliš velká a tak jste na konci svých sil pod jeho tíží padl.

Nacházel jste se na rozhraní života a smrti. A přišel den, 15. srpen 2008, slavnost Nanebevzetí Panny Marie. Zdálo se, že konec je neodvratný. Nebyl jste však ještě z tohoto života vzat, ale musel jste podstoupit další oběť, opustit svou faru, Kounice, místo pro Vás tak drahé, ve kterém jste si přál dožít, a to s vědomím, že je už v tomto životě neuvídit. Musel jste absolvovat strastiplnou cestu do nemocnice a potom na Moravec. I tuto oběť jste přijal pokorně, bez reptání, odevzdán do Boží vůle. Na Moravci jste působil ještě dva a čtvrt roku. Slovo „působil“ je zcela na místě, i když mnozí si jistě kladli otázku, jaký je smysl života člověka upoutaného na lůžko, odkázaného na pomoc druhých bez možnosti udělat jediný samostatný krok. Vy jste však

i tomuto životu dokázal dát hluboký smysl a naplnění. Trpělivě jste přijímal tento úděl (ležáka), vše obětoval, modlil se.

Všechny, kteří Vás na Moravci navštívili, jste přivítal úsměvem, pohovořil s nimi, zavzpomínal, zajímal jste se o všechno a o všechny. Často jste při povídání zapomněl, kde jste a v duchu jste byl zase ve své kounické faře. Loučival jste se podáním ruky a svým kněžským požehnáním. A také přáním, abychom zase přijeli... Všechno utrpení jste tiše a trpělivě přijímal, nereptal. Vzpomínal jste na lidi, se kterými jste se za svůj dlouhý život setkával a těšil se na setkání s těmi, kteří Vás na věčnost předešli. Za všechny se modlil a obětoval své utrpení.

Podal jste nádherné svědectví o hodnotě kněžství, které jste žil a jehož posláním jste naplnil beze zbytku. Prohlášení, které jste po 68 letech kněžské služby vícekrát zopakoval, že byste znovu nechtěl být nikým jiným, než zase římskokatolickým knězem, to jasně dosvědčuje.

Také jste nám dal velký příklad a svědectví trpělivosti, pokory a odevzdanosti, svědectví o ceně lidského života a přijatého utrpení. Stal jste se vzorem a příkladem trpělivosti, víry a lásky a svou obětí nám vyprosil mnoho milostí a požehnání. Nyní jste zde mezi námi. A my se loučíme, vděční Vám a Bohu za Váš život, za Vaši kněžskou službu, oběti mše svaté, modlitby, slova rozřešení a povzbuzení, úsměv, za Vaši lásku, za to, že jste byl, že jste náš. Já osobně bych chtěl poděkovat také za to, že jsem Vám mohl po dobu více než dvaceti let stát po boku a být Vám tak blízko.

A na závěr – naše přání. Pokojně odpočívání ode všech bolestí a utrpení. Radostné společenství s Pánem, kterému jste po celý život oddaně sloužil, s Pannou Marií a svatými a šťastné shledání s Vašimi blízkými, kteří Vás předešli a jednou opět i s námi.

Věřím, že se nepřestanete přimlouvat, aby se toto Vaše setkání s námi uskutečnilo, a aby bylo šťastné.

Díky Vám, otče Antoníne!

Za farnost Horní Kounice se rozloučil

Roman Tomek

Pohřeb o. Stanislava Krátkého,

kteřý působil při lidových misiích v naší farnosti, zvláště v Hodějvicích a Heršpících.

V sobotu 20. listopadu 2010 proběhlo v Mikulově poslední rozloučení s biskupem skryté církve, proboštem Stanislavem Krátkým. Mši svatou sloužil ve zcela zaplněném kostele sv. Jana Křtitele pomocný biskup pražský, Václav Malý. Kázal generální vikář Jiří Mikulášek. Probošt Stanislav Krátký se narodil 11. listopadu 1922 v Brně, na kněze byl vysvěcen 5. července 1946 v Brně. Jako kněz působil v Žarošicích, v Brně-Řečkovovicích, v Brně-Husovicích a v Žeroticích. V r. 1958 byl odsouzen a vězněn ve Valdicích. Po amnestii v roce 1960 pracoval v civilních zaměstnáních v Pozemních staveb Brno. Po získání státního souhlasu v roce 1968 působil v Mutěnicích, v Kunštátě na Moravě a v Hrádku u Znojma, od r. 1999 byl proboštem kapituly u sv. Václava v Mikulově.

Svědectví Václava Štauda: „*Celý jeho život byl a dosud je nesmírně bohatý, naplněný usilovnou prací pro Boží království. Pán jej obdařil mimořádnými dary pro duchovní službu a on každou z těch hříven široce rozvinul a užitek přinášel - podle příkazu evangelia - vždy mnohonásobný. Nezastavilo jej vězení, zastrašování, ústrky ani (někdy snad jen zdánlivý) nevděk. Ve všech, které mu Bůh poslal do cesty - ať to byli bohoslovci, početné davy nadšených věřících stejně jako skromné hloučky posluchačů v pohraničních chrámech nebo v neposlední řadě jeho milované bytové skupinky - ve všech veřejně i ve skrytu zapaloval plamen nadšení a radosti ze společenství v Kristu. I jeho činy v roli tajně vysvěceného biskupa vždy měly na zřeteli především dobro Božího lidu. Žehnal, radil, povzbuzoval.*“

Brněnský děkan Václav Slouk: „*Nikdy, ani když se dostal do těžkých potíží, byl uvězněn anebo vážně nemocen, nikdy nepoužil slov UŽ TO NEJDE. Naopak. Za každé životní situace stále znova dokazo-*

val sobě i svým bližním, že když jsme na jedné cestě s Kristem a Marií, tak to JDE VŽDY A ZA VŠECH OKOLNOSTÍ.“

Některé známé bonmoty otce Stanislava: „*Ano a rád, i když je to těžké.*“, „*Đábel: Dej mi kousek. - Nic! - Jen kousíček. - Vůbec nic! - No tak.. - Táhni!*“, „*Lenost - škrťáme. Pokušení - škrťáme.*“, „*Maminko, splnil jsem, co sis přála. Co si ještě přeješ?*“, „*Co ti říká světlo? Bud' světlem!*“, „*Dobrá sestro, ty jsi anděl!*“, „*Vy to víte? Tak já vám tleskám.*“, „*Nejsme sami, andělé jsou s námi.*“, „*Bud' jako anděl - Budu jako anděl.*“, „*Vaše ano ať je ano, vaše ne ať je ne.*“

Dopis Dominika Duky:

Chtěl bych vyjádřit, při pohřbu zesnulého pana profesora, probošta mikulovské kapituly otce biskupa Stanislava Krátkého, svoji vděčnost za jeho opravdový a statečný postoj v dlouhých dobách totality, za jeho věrnost, ale i odvahu. Ta byla vždy mimořádným povzbuzením jak pro kněze, tak i pro ostatní věřící, ale můžeme říci i pro širokou veřejnost. Děkuji mu i za řadu kněžských a řeholních povolání, kterými obohatil Církev v dnešní České republice. Můj osobní dík mu patří za velkorysou podporu a pomoc při překladu české verze Jeruzalémské bible. A to jak samotnému dílu, tak i jeho překladatelům manželům Františku X. a Dagmar Halasovým. Zanechal svým kněžským životem a prací brázdu na cyrilometodějské líše. Toto jeho dílo i odkaz budou vždy výzvou a povzbuzením pro další generace. Jsem vděčný Pánu Bohu, že jsem měl možnost otce Stanislava osobně poznat, s ním spolupracovat a být svědkem jeho neutuchající energie, dobrosrdečnosti, ale i víry v Boha a Bohu, ale také jeho bratrské důvěry vůči druhému člověku.

+ Dominik Duka OP, arcibiskup pražský
Redakce

O společenství

Když mě paní Lstibůrková vybědla, abych napsala článek na téma: „*Co mi dává společenství*“, musela jsem se zamyslet, kdy jsem se do společenství zapojila.

Určitě to bylo ještě za totality, protože jsme se scházeli tajně v bytech. Bylo to společenství manželských párů. Společná modlitba nás posilovala v době, která nebyla lehká. Někteří z nás přišli o práci, protože chodili do kostela, měli jsme problémy, protože naše děti chodily do náboženství. Vzájemně jsme se povzbuzovali ve svých těžkostech, předávali jsme si tajně namnoženou duchovní literaturu, která tehdy nemohla vycházet. Vzpomínám si, že jsme prožili krásnou duchovní obnovu s knězem na chatě uprostřed lesa. Pak přišel rok 1989 a s ním mnoho dalších aktivit a možností. V roce 1992 mi zemřel manžel, děti se osamostatnily a zůstala jsem sama. S radostí jsem se zapojila do společenství žen, ve kterém se k modlitbě scházíme dodnes. Impuls k tomuto setkávání nám

dal dnes již zemřelý kněz P. Jan Pavlů. Už se nemusíme setkávat tajně, nejraději se modlíme před svatostánkem. Některé ženy ze společenství odešly na věčnost, přidaly se další. I dnes je pro mne a jistě i pro ostatní sestry společná modlitba povzbuzením. Každá neseme nějaký kříž a je dobré, když se o své těžkosti můžeme podělit. Modlíme se za sebe navzájem, za naše rodiny a za všechny, kteří to potřebují. A nemusí to být jen společenství modlitební. Ráda chodím do Klubu aktivních seniorů, kde se nemodlíme, ale jsme naladěny na stejnou notu. Vyprávíme si různé zážitky a příhody, které nás potkaly, zasmějeme se, zazpíváme. Procvičujeme paměť, dovídáme se nové věci. Jsem vděčná Bohu za milost žít především ve společenství s Ním, ale i za radost, kterou mi poskytuje společenství přátel. V knize Sírachovcově je psáno: „*Měj hodně těch, kdo s tebou žijí v míru.*“ Tak se o to snažím.

Zdena Schneiderová

Výlet dětí z náboženství do Znojma v červnu 2010 (před kostelem v Hnánicích)

Ochrana P. Marie

Konečně jsem se odhodlala napsat svědectví a hlavně poděkovat Panně Marii za ochranu.

V roce 1997-98 pobýval syn Mirek v Izraeli a okolních státech. Na cestu jsem mu dala Zázračnou medailku Panny Marie a každý den jsem v modlitbě prosila naši nebeskou maminku, aby syna ochraňovala při jeho cestách a aby se z nich ve zdraví vrátil.

Při prvním pobytu cestoval po Izraeli, opakovaně pobýval v Jeruzalémě, Vánoce trávil v Betlémě, obešel Gallejské jezero, kromě nepřístupných oblastí Golanských výšin, žil nějakou dobu v kibucu, (kolektivní vlastnictví, strava, oblečení, ubytování, zdravotní péče...), v době veder se pohyboval kolem Mrtvého moře apod.

Při druhém pobytu v Izraeli vyrazil do okolních států, např. Jordánska, Egypta, kde mimo jiné žil necelé dva měsíce v oáze s místními obyvateli jako jediný turista. Zpět se vracíval do Tel Avivu. Zde měli s kamarády v centru města stále pronajatý byt. Při jedné cestě do hor šli s kamarádem vyschlým řečištěm. Najednou spatřili, že proti nim jsou namířeny samopaly a tank. Uvažovali, že pokud by se obrátili a utíkali zpět, asi by je rozstříleli a tak pokračovali v chůzi směrem k izraelským vojákům. Když k nim přišli, museli podstoupit osobní pro-

hlídku, jestli nemají u sebe bomby a nechat si vysypat krosny, aby vojáci mohli prověřit jejich obsah. Vojáci je podezírali, že jsou sebevražední teroristé, v podezření je utvrzovalo to, že se k nim přibližovali zaminovanými územími izraelsko - jordánských hranic.

Upozornění, že je prostor zaminovaný bylo umístěno na břehu vyschlé řeky na druhé straně. Proto syn s kamarádem o tom vůbec nevěděli. Když izraelští vojáci s údivem zjistili, že jde skutečně o turisty, seznámili je s tím, že právě prošli pole s nášlapnými minami, pokud by došlo k výbuchu, asi by nikdo nešel zjišťovat o koho se jednalo. Dokonce jim řekli, že dva metry od nich vedl signalizační kabel podél izraelsko - jordánských hranic, o který prý kdyby zavadili tak by se tam sjela jordánská i izraelská armáda.

Vojákům přišlo neskutečné, že tímto prostorem vůbec někdo prošel a po vysvětlení celé situace se s nimi na důkaz této události i fotili. Jednu z těchto fotek má i syn. Věříme, že Mirka a jeho kamaráda v této nebezpečné situaci Panna Maria skryla pod svůj plášť. Zázračnou medailonku Panny Marie měl u sebe na krku.

Děkujeme Ti naše milá Panno Maria za Tvou pomoc, ochranu a přimluvu u Tvého Syna Ježíše Krista.

Vděčná K. N.

Modlitba zabránila havárii

Bol pekný slnečný den 15. 11. 2010. Asi o 10.30 h ma viezla naša sestička na kontrolu k lekárovi. Cesta bola krátká, vyplnily jsme ju modlitbou. Před vystupováním som ešte dodala: „Pane Ježíšu, s veľkou dôverou Ťa prosím, aby sa nám sestrička vrátila zdravá.“ Pokračovala v cestě, kde ešte zobrala zo sebou jednu našu spolusestru, cesta byla dlhá. Keď sa vrátily domov, čo bolo prvé: „Pán nás zachráni! Pán je mocný!“ Potom dodala naša sestra šoférka: „Jedna nepozorná šoférka nám prišla do cesty. Já som duchapritomnosť neztratila

a stačila som odbočiť do odstavného pruhu a boly sme zachránené. Ďakovali sme Pánovi za šťastný návrat.“ Ihneď som si vzpomenula na modlitbu z breviára, je to denná modlitba cirkvi, žalm 6, určená na 15. 11. 2010, pondelok 1. týždňa. Tu sa modlíme: „Vypočul Hospodin moju modlitbu, Hospodin moju modlitbu prijal.“ Kdo sedáte za volant, nezabudnite na opatrnosť, lebo môžete ohroziť život seba i druhým. Vžívajte Pána o dobrý priebeh cesty, aby ste šťastne prišli do cieľa.

S. M. Blanka

Křesťanská mateřská škola schválena!

S radostí vám oznamujeme, že naše Křesťanská mateřská škola Karolinka byla ministerstvem oficiálně schválena. Provoz první křesťanské mateřské školy v brněnské diecézi bude zahájen v září 2011. Milí rodiče, máte-li zájem o přihlášení svého dítěte, bližší informace a přihlášku najdete na www.mskarolinka.webnode.cz. Pomůžte nám, když svůj zájem vyjádříte do konce

ledna. Rády bychom při této příležitosti pozvaly všechny zájemce ke společnému setkání v neděli 30. ledna v 15.00 v Domě svaté Rodiny. Představíme vám způsob výchovy a vzdělávání v naší MŠ. Prosíme vás také o modlitební podporu. Děkujeme a těšíme se na setkání a spolupráci s vámi.

Chudé školské sestry Naší Paní

Ze setkání Klubu aktivních seniorů KLAS

Nadešel čas, začíná KLAS,
co nám dnes přinese,
čím zase novým potěší nás,
na to se těší snad každá z nás.

Sluníčko už zapadá,
ptáčkům tichne hlas,
kde je dobrá nálada,
písničky a zábava, to je KLAS.
Tak přijď mezi nás.

Už se zešeřilo, večer je tu zas,
tak neváhej a přijď mezi nás.
Trochu se pobavíš, něco se naučíš.
Hlavně, že nejsi sám.
Tak přijď k nám!

Eliška Jeřábková

Podzim už je zas,
budeme mívat KLAS.
Kdo má stříbrný vlas,
přijďte mezi nás.

Františka Hošková

Soutěž pro děti

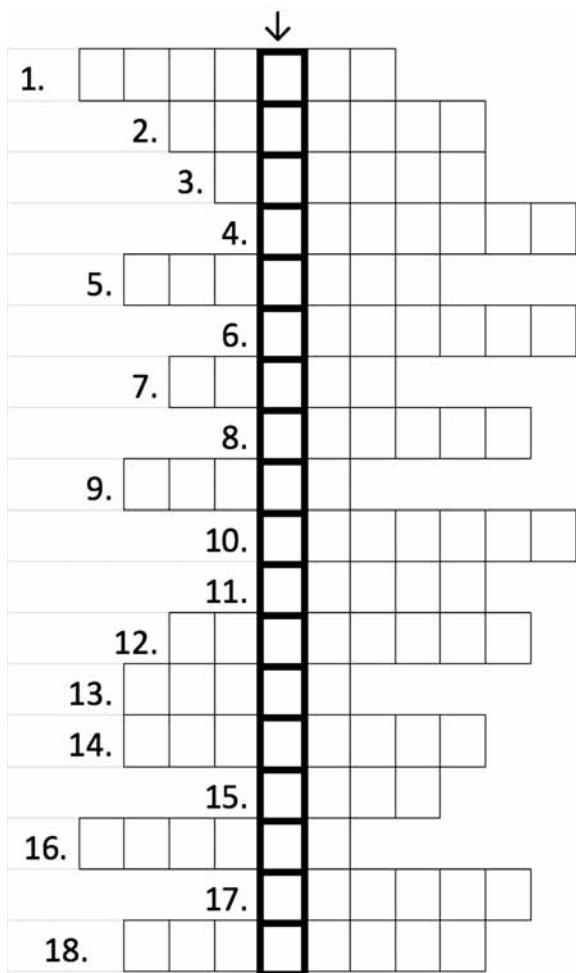
Milé děti,
připravili jsme pro vás soutěž, která potrvá do konce roku 2011. Vaším úkolem je správně vyluštit daný hlavolam a odevzdat v knihovně u paní Lstibůrkové (ve vesnicích kněžím). Luštit můžete za pomoci bible, poradit se s rodiči nebo s kamarádem.

Tato soutěž je ve dvou kategoriích od 3 do 5 let a od 6 do 15 let. Na konci školního roku budou vylosováni tři výherci, kteří budou mít vše správně a odměnou pro ně budou tyto ceny.

Ceny pro kategorií 6–15 let

1. cena: *Společenská hra pirátská loď*
2. cena: *Prstové barvy + skicák*
3. cena: *Voskovky na textil + tričko bílé*

Křížovka pro děti od 6 do 15 let

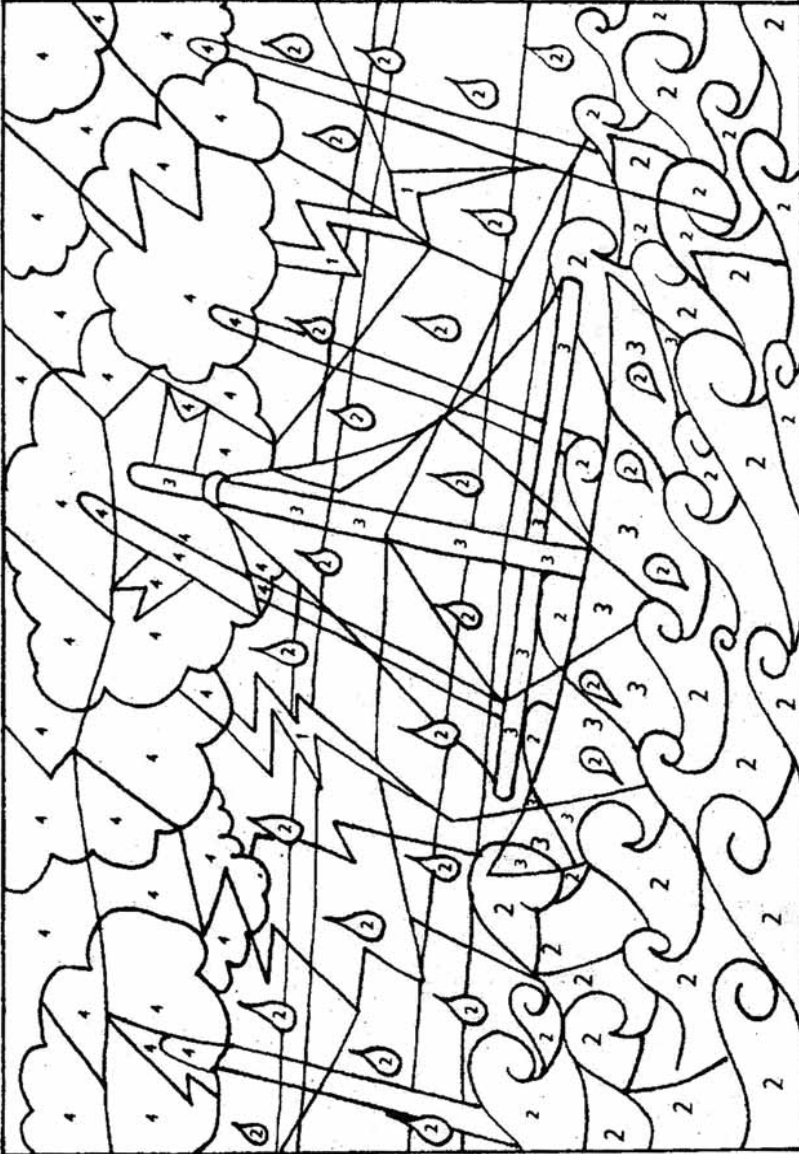
1. Svátek zemřelých (lidově)
2. Bratr svatého Cyrila
3. Patron řidičů
4. Ve kterém jazyce byl napsán Nový zákon
5. Malý stát v Itálii
6. Matka sv. Jana Křtitele
7. Barva symbolizující P. Marii
8. Patron české země
9. Komu byl zasvěcen rok 2008-2009
10. Bydliště Panny Marie
11. Nevěřící apoštol
12. Kdo má svátek 31. ledna?
13. Syn Panny Marie
14. Překlad jména Emanuel (Mt 1,23)
15. Lásky, naděje a ...
16. Princ egyptský
17. Brněnský biskup
18. Papež XXI. století

Pro děti od 3 do 5 let

1. cena: Barevná magnetická tabule
2. cena: Černobílá magnetická tabule
3. cena: Plyšový zajíc

Vaším úkolem je vybarvit pole s číslicemi danou barvou, které jsou uvedené pod obrázkem.

Připravila Lucie Křížová

Políčka s číslem 2 vybarvi modře.
Políčka s číslem 4 vybarvi černě.

Políčka s číslem 1 vybarvi žlutě.
Políčka s číslem 3 vybarvi hnědě.

Vánoční koncert Danielis

Zveme Vás na předvánoční koncert komorního pěveckého sboru Danielis 22. prosince 2010 v 19,00 h v sále školských sester v Domě Svaté Rodiny. Vystoupení sboru přineslo vždy velmi kvalitní přednes.

Na programu jsou české a cizojazyčné vánoční písně a koledy.

Účinkují:

Komorní pěvecký sbor DANIELIS

řídí Martin Doležel

Hedvika Šlápotosvá – příčná flétna

Ludmila Pillmayerová – housle

Marek Scholler – trombón

Vstupné dobrovolné.

Komorní pěvecký sbor DANIELIS

Pozvání k ekumenickým bohoslužbám

Přijměte, prosíme, pozvání do společných křesťanských shromáždění, které se konají tradičně v rámci „Týdne modliteb za jednotu křesťanů“. Představitelé místních církví se s Vámi, věřícími, sejdou k ekumenickým bohoslužbám:

Ve středu 19. ledna v 18.00 v Heršpicích v kostele Českobratrské církve evangelické. Kázáním poslouží farář římskokatolické církve,

P. Mgr. Milan Vavro. Ve čtvrtek 20. ledna v 18.00 ve Slavkově na ul. Lidické, hostitelské role se tentokrát ujme sbor Církve adventistů s. d. se svým kazatelem br. Liborem Škrlou z Brna. K zamyšlení by nás měla vést slova kázání od evangelické farářky, sestry Mgr. Jarmily Řezníčkové z Heršpic.

Za místní ekumenu Vás srdečně zve

Milan Vostřel, farář ČČSH

Světové dny mládeže Madrid 2011

jsou mezinárodním setkáním, které je organizované katolickou církví a spojuje mladé lidi celého světa – katolíky i jiných vyznání. Předsedá jim Svatý otec a nejbližší se uskuteční v Madridu 11.–21. 8. 2011. Heslo setkání zní: „*V Kristu zapusťte kořeny, na něm postavte základy, pevně se držte víry.*“ (srov. Kol 2, 7)

Nedílnou součástí Světových dní mládeže jsou „Dny v diecézích“, mládež z ČR bude v Tarragoně, asi 100 km od Barcelony na pobřeží Středomořské moře. Program: poznávání kulturních a hudebních tradic, cesta po stopách prvních křesťanů v Tarragoně. Pobyt vyvrcholí setkáním při modlitební vigílii v katedrále v Barceloně 15. srpna. Potom odjedeme

do Madridu, kde je připravený festival mládeže. Přivítáme Svatého otce a prožijeme s ním několik dnů. Z 20. na 21. srpna 2011 po slavení vigílie přenocují účastníci pod širým nebem v areálu Cuatro vientos (Čtyři světové strany). Cena dopravy autobusem je 4 900 Kč, balíček poutníka na režie akce 173 € = celkem 9400 Kč (dle kurzu 26,00 Kč/). Registraci a přihlášku je nutné podat do konce dubna 2011. Odjezd bude kolem 8. 8. a návrat 23. 8. Informace jsou na faře.

Redakce

Skrze svátost křtu se znovu narodili:

Eva Rozálie Rasočová z Brna
*2010, pokřtěna 02. 10. 2010

Šimon Zeman z Nížkovic
*2010, pokřtěn 14. 11. 2010

Tereza Marie Lužová ze Slavkova
*2010, pokřtěna 14. 11. 2010

Tomáš Dočekal ze Slavkova
*2010, pokřtěn 14. 11. 2010

David Jiří Líznar z Křižanovic
*2010, pokřtěn 14. 11. 2010

Do svátosti manželství vstoupili:

Patrik Götz z Lysovic
a **Aisa Yamaji z Japonska**
oddáni: 08. 08. 2010

Jiří Marek ze Slavkova
a **Edita Schnellerová z Brna**
oddáni: 09. 10. 2010

Bronislav Zeman z Nížkovic
a **Jana Kučerová z Křižanovic**
oddáni: 23. 10. 2010

Ve společenství víry a naděje jsme se rozloučili:

Alena Kulhánková ze Slavkova
*1954, † 26. 08. 2010

Blažena Fialová z Němčan
*1918, † 27. 08. 2010

Josef Vrána z Němčan
*1934, † 01. 09. 2010

Marta Žilková z Heršpic
*1921, † 03. 10. 2010

Pavel Urban ze Slavkova
*1942, † 20. 09. 2010

Pavína Zobalová z Hodějic
*1923, † 12. 10. 2010

Helena Frnková z Hodějic
*1939, † 15. 10. 2010

Radek Čermák z Němčan
*1968, † 22. 10. 2010

Božena Smutná ze Slavkova
*1921, † 10. 11. 2010

Marie Holoubková ze Slavkova
*1917, † 11. 11. 2010

Anna Přikrylová ze Slavkova
*1916, † 19. 11. 2010

Ze soutěže rodin během 4. farního dne v červnu 2010

Vánoční program

Svátost smíření před Vánoce:

pondělí 20. 12. a úterý 21. 12. farní kostel, 17.00 – 19.00, zpovídá více kněží.

22.12. Koncert sboru Danielis v 19.00 v Domě Svaté Rodiny

24. 12. Štědrý den

Betlémské světlo dopoledne v kostele.

Štědrovečerní mše sv. pro rodiny s dětmi, farní kostel 15.30, zpívá schola s hudebním doprovodem.

Půlnoční mše svatá, farní kostel 23.00, zpívá PS Gloria.

Další půlnoční v okolí: Hodějvice 21.15, Heršpice 21.30, Němčany 22.30

25. 12. Narození Páně

Mše sv. v 9.30, zpívá PS Gloria, večerní v 18.00 mše s lidovým zpěvem koled.

Živý betlém, v 15.00 průvod z dolní části Palackého náměstí před radnici.

26. 12. Svátek Svaté Rodiny

Mše sv. s modlitbou za rodiny v 9.30, zpívá schola, večerní v 18.00.

31. 12. sv. Silvestr

Prohlídka zvonů a hodin v kostele Vzkříšení Páně, 10.00 – 12.00 a 13.00 – 15.00.

Mše sv. na poděkování v 16.00.

Nový rok, 1. 1. 2010

Mše sv. 9.30 a 18.00.

Neděle 2. 1.

Mše sv. v 9.30 a 18.00.

Vánoční pásmo „Zdaleka ideme, novinu vám neseme“ v kostele ve 14.30, národopisný soubor Děcka ze Skoronic.

Upozornění: Ve všechny svátky a neděle o Vánocích 25. 12. až 2. 1. jsou ranní mše v 9.30 h!

Sbírký o Vánocích v kostele budou na potřeby kostela.

Úřední hodiny na faře: středa 9.30–12.00 a 15.30–16.30 pátek 9.30–12.00

Kontakt:

Tel.: 544 221 587, 604 280 160

rkf.slavkov@biskupstvi.cz www.farnostslavkov.cz

NAVŠTĚVY BETLÉMŮ ve farním kostele a u sester v klášteře na Zahradní ulici:

Štědrý den 24. 12. a Silvestr v době 14.00 – 15.30.

Narození Páně 25. 12., Sv. Rodiny 26. 12., 1. 1. 2010 Nový rok v době 10.30–11.30 a 14.00–16.00

6. 1. čtvrtek Slavnost Zjevení Páně

Mše sv. s žehnáním vody, křídý a kadidla v 18.00.

Program na rok 2011

Přípravy ke křtu dospělých a uvedení do víry, neděle 1x za dva týdny na faře v 19.00 (od 2. 1. 2011)

6. 1. Mše sv. v penzionu v 8.00

6. a 7. 1. Návštěvy nemocných

17. 1. Celodenní adorace Nejsvětější svátosti 9.00–21.00, mše sv. v 17.30

19. 1. Ekumenická bohoslužba v 18.00 v kostele církve evangelické v Heršpicích.

20. 1. Ekumenická bohoslužba v 18.00 ve sboru Církve adventistů s. d. na ul. Lidické

2. 2. Hromnic, mše sv. v 18.00, svěcení svící

3. a 4. 2. Návštěvy nemocných

12. 2. Ples slavkovského děkanství v Komořanech

26. 2. Setkání mládeže slavkovského děkanství ve Slavkově

28. 3.–4. 4. Pouť slavkovského děkanství do Svaté země

27. 5. Noc kostelů ve Slavkově

22. 5. První svaté přijímání

4. a 5. 6. Svatourbanské hody

7.–18. 7. Farní tábor v Rakovci

7. – 22. 8. Světové dny mládeže v Madridu

Další informace o programu farnosti najdete na www.farnostslavkov.cz

URBÁNEK Časopis farního společenství ve Slavkově u Brna, Němčanech, Hodějicích, Heršpicích. Ročník XIII, číslo 5/2010. Vyšlo 19. prosince 2010.

Pro vnitřní potřebu vydává Římskokatolická farnost Slavkov u Brna.

Uzávěrka příštího čísla 21. února 2011.

Příspěvky – nejlépe zašlete mailem na adresu: petrasankova@seznam.cz nebo na faru

Sponzorský tisk: OLPRINT, Jaroslav Olejko, Šlapanice